

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

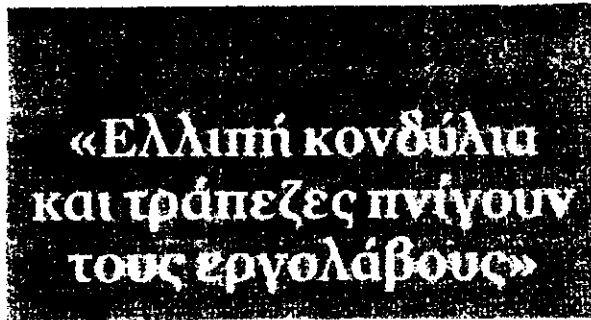
10-12-2008

Πρόσωπο

Σε ημιτελή έργα και αναξιοποίητους κοινοτικούς πόρους «μεταφράζεται» η συνεχής συρρίκνωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) που κυριαρχεί και στον νέο προϋπολογισμό. Πέσαμε στα

επίπεδα του 1996, επισημώνει ο Γιώργος Βλάχος, πρόεδρος του Συνδέσμου Ανωνύμων Τεχνικών Εταιρειών (ΣΑΤΕ), που εκπροσωπεί περίπου 6.000 μεσαίες και μεγάλες εργοληπτικές επιχειρήσεις. Προει-

δοποιεί για συρρίκνωση του κατασκευαστικού τομέα, στον οποίο απασχολούνται πάνω από 250.000 εργαζόμενοι, και επισημώνει τη «θηλιά» των τραπεζών στους εργολάβους.

Της ΧΑΡΑΣ ΓΖΑΝΑΒΑΡΑ

Το τελευταίο διάστημα, με αξιοσημείωτη συχνότητα, οι φορείς των εργοληπτικών διαμαρτύρονται για μείωση του ΠΔΕ και καθυστερήσεις στις πληρωμές έργων. Πρόκειται για τις συνήθεις γκρίνιες των εργολάβων ή για πραγματική εικόνα;

«Το ΠΔΕ μειώνεται σταθερά τα τελευταία χρόνια, και αυτό είναι μια πραγματικότητα που δεν αμφισβητείται. Ταυτόχρονα, διαρκώς παρατείνεται ο χρόνος καθυστέρησης πληρωμών από το Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα για εκτελεσμένα έργα. Και αυτή είναι μια αδιεξίτητη πραγματικότητα. Εναντι αυτών -και προκειμένου να επιβιώσουν οι εταιρείες του κατασκευαστικού κλάδου- έχουν καταφύγει σε επαχθή δανεισμό που κάτω από τη σημερινή συγκυρία γίνεται ακόμη επαχθέστερος. Με αυτά τα δεδομένα δεν μπορεί να μιλά κανείς για "συνήθεις γκρίνιες", αλλά για "κραυγή", ένα αυθεντικό SOS».

Τεκμηριώνονται αυτές οι απόψεις με αριθμούς;

«Το ήδη συρρικνωμένο κατά τα προηγούμενα χρόνια ΠΔΕ, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό για το 2009, περικρίπτεται περαιτέρω κατά 10,1% έναντι του 2008. Από 9,45 δισ. ευρώ το 2008 μειώνεται σε 8,5 δισ. το 2009. Σε ποσοστό επί του ΑΕΠ επανέρχεται στα επίπεδα του 1996, όταν αντιπροσώπευε το 2,9%. Το 2009 θα είναι 3,2%, έναντι 3,8% το 2008. Με δυο λόγια, πάμε δώδεκα χρόνια πίσω. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι σημαντικά περικρίπτονται, σε απόλυτους αριθμούς, και τα κονδύλια του ΠΔΕ που προβλέπονται ως εθνική συμμετοχή για τα συγχρηματοδοτούμενα από την Ε.Ε. έργα. Αυτό σημαίνει ότι το ελληνικό

κράτος, για τρίτο συνεχόμενο χρόνο, εμφανίζεται απροετοίμαστο να απορροφήσει τους εξαιρετικά υψηλούς και ιδιαίτερα πολύτιμους, στη συγκεκριμένη συγκυρία, πόρους του ΕΣΠΑ (2007-2013)».

Ετσι όπως μας τα παρουσιάζετε, βοδίζουμε από το κακό στο χειρότερο.

«Το "κακό" αναδύεται ξεκάθαρα μέσα από την επεξεργασία των στοιχείων των δημοσιευμένων ισολογισμών των εργοληπτικών εταιρειών του Μητρώου Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (ΜΕΕΠ) που έχει γίνει από τον ΣΑΤΕ. Από αυτά προκύπτει σημαντική επιδείνωση του δείκτη υποχρεώσεων έναντι του κύκλου εργασιών κατά την περίοδο 2004-2007 για το σύνολο των εργοληπτικών τεχνικών εταιρειών της χώρας, ιδιαίτερα, μάλιστα, για τις εταιρείες από 3η έως και 6η τάξη. Η ανάλυση των στοιχείων εμφανίζει συνεχή επιδείνωση του δείκτη, από 35-40% το 2004, σε 60-65% το 2007, για τις εταιρείες 3ης έως και 6ης τάξης, δυσχεραίνοντας σημαντικά τη χρηματοοικονομική διάρθρωσή τους».

Βραχνός και για τους εργολάβους οι τράπεζες;

«Το 2007, κάθε εργοληπτική εταιρεία από την 3η έως και την 7η τάξη κατά μέσο όρο χρωστούσε στις τράπεζες 4,45 εκατ. ευρώ, έναντι 3,25 το 2005. Στη διάρκεια του 2008 υπήρξε σαφής επιδείνωση και σήμερα κινδυνεύουν να γίνουν ακόμη χειρότερα, αν οι τράπεζες επιμεινούν να αυξήσουν μονομερώς τα επιτόκια, όπως έχουν ανακοινώσει. Και μόνο με αύξηση 2-4% στα επιτόκια κεφαλαίων κίνησης, ισοδυναμεί με ένα "καπέλο" από 45.000 έως 90.000 ευρώ ετησίως, κατά μέσο όρο και για κάθε εταιρεία του κλάδου. Ανάλογες είναι οι επιβα-

ρύνσεις και των προμηθειών των εγγυητικών επιστολών. Λίγες εταιρείες μπορούν να αντέξουν σε μια τέτοια προοπτική».

Πού αποδίδετε αυτή τη στενότητα;

«Η παρατεταμένη υποβάθμιση του ρόλου του ΠΔΕ κατά τα πέντε τελευταία έτη αποτελεί σαφή επιλογή της οικονομικής πολιτικής, η οποία αφήνει εναντίον της αναπτυξιακή διάστασή του, μετατρέποντάς το αποκλειστικά σε ένα βοηθητικό εργαλείο των ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων. Από ετέρου αναδεικνύει και την εμμονή της κυβερνητικής πολιτικής για εφαρμογή του, ιδιαίτερα υψηλού κόστους, θεσμού των ΣΔΠ σε ευρεία κλίμακα στα έργα υποδομής. Πρόκειται για μια αντιφατική πολιτική ως προς τις επιπτώσεις της. Η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, η ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας».

Μάλιστα, το προσχέδιο του προϋπολογισμού για το 2009 παραπέμπει σε μια, δίχως προηγούμενο, αντιαναπτυξιακή πολιτική και οπωσδήποτε αντίθετη των όσων επιτάσσει η σημερινή παγκόσμια, αλλά και εθνική, συγκυρία. Μια πολιτική που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη δηλωμένη ανάγκη πραγματικής δημοσιονομικής εξυγίανσης και ενίσχυσης της δημοσιονομικής διαφάνειας, με τον περιορισμό της δημόσιας σπατάλης και δικαιότερης κατανομής των φορολογικών βαρών, με παράλληλη διασφάλιση αναπτυξιακής πνοής της ελληνικής οικονομίας».

Υπάρχουν σημαντικά έργα που

κινδυνεύουν να μείνουν ημιτελή λόγω μειωμένης χρηματοδότησης; Μπορείτε να μας μιλήσετε γι' αυτά;

«Ο κίνδυνος υπάρχει, είναι ορατός, ελπίζουμε να μην επιβεβαιωθεί, γι' αυτό, άλλωστε, κάνουμε συνεχή διαβήματα προς όλους τους αρμοδίους οφείλω να τονίσω, ωστόσο, δίχως ουσιαστική ανταπόκριση».

Διαπιστώνετε κινδύνους να χαθούν κοινοτικοί πόροι (Γ' ΚΠΣ, Ταμείο Συνοχής κ.λπ.);

«Μια σειρά έργα, που είναι ενταγμένα στο Ταμείο Συνοχής και δεν λήγει η προθεσμία ολοκλήρωσής τους φέτος, μετακινήθηκαν, ως προς τις πληρωμές, στον επόμενο χρόνο. Δηλαδή... προγραμματίστηκε η περαιτέρω καθυστέρηση πληρωμών προς τις εταιρείες που τα εκτελούν!».

Τα έργα αυτά κινδυνεύουν να μείνουν ημιτελή, δεδομένου ότι κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει νέες εμπλοκές, ενώ είναι προφανές ότι η συνέχισή τους εξαρτάται πλέον αποκλειστικά από τις οικονομικές αντοχές του αναδόχου και ιδίως τη δυνατότητα που θα έχει για περαιτέρω δανεισμό από τις τράπεζες. Στον ίδιο κίνδυνο εκτεθειμένα είναι τα έργα στις πυρόπληκτες περιοχές, τα οποία έχουν πάρει παράταση, όπως, επίσης, και τα έργα δύο τομικών προγραμμάτων από τα συγχρηματοδοτούμενα.

Με αυτά τα δεδομένα είναι αυτονόητο ότι θα χαθούν αρκετοί πόροι του Γ' ΚΠΣ και του Ταμείου Συνοχής, αφού η Ε.Ε. είναι πέρα για πέρα σαφής: δεν πληρώνει για κανένα έργο που δεν έχει ολοκληρωθεί». ■